

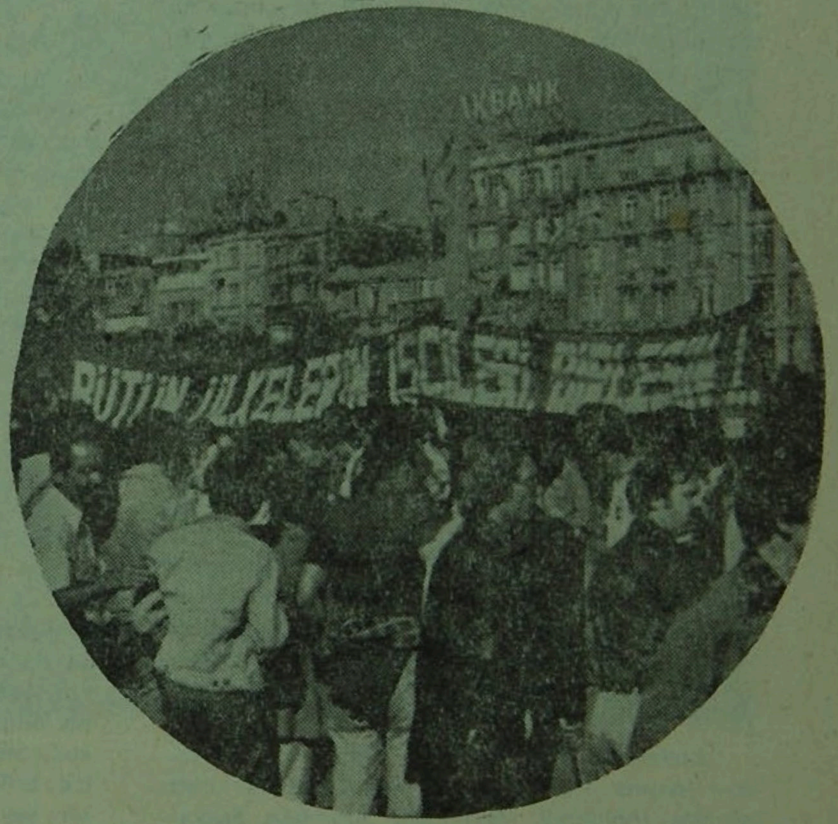
sosyalist GENÇLİK

Yıl: 1, Sayı: 11
200 Kuruş
1 Kasım 1975

GENÇLİK, ÖĞRENCİ GENÇLİK VE DAHA ÇOK İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNA KARAR VERECEKTİR. — LENİN —

Burjuvazinin Bizi Kitlelerden Tecrit Etme Politikasına Karşı Acil Görev:

ÖRGÜTLENMEK

Bizim başlıca ve temel görevimiz, işçi sınıfının politik örgütlenmesi ve politik gelişimini kolaylaştırmaktır. Bu görevi arka plana itmeler, mücadelenin her türlü özel metodlarını ve diğer bütün görevlerini buna tabi kılmayı reddedenler yanlış bir yol izlemekte ve harekete ciddi zararlar vermektedirler.

— LENİN —

Bugün toplumun ezilen bütün sınıflarında hızlı bir uyanış ve buna bağlı olarak ta daha bilinçli bir şekilde mücadeleye atılma arzusu vardır. Ülkedeki gittikçe derinleşen ekouomik ve politik buhranın da etkisiyle, kitle eylemleri birbirini kovalamaktadır. Hergün bir yenisinin eklenmesiyle devam eden grev ve boykotlar yığınların devrimci . potansiyelini gösteren en önemli belirtilerdir. İşçilerin, üniversite öğrencilerin yanı sıra çırakların, orta öğrenim gençliğinin ekonomik-demokratik talepleri için direnişe geçmeleri ve bunlar arasındaki dayanışma sınıf çelişkilerinin ve bunun üzerinde gelişen mücadelenin vardığı noktayı belirtmesi açısından da önemlidir. Evet bugün hızlı bir uyanış vardır. Ve bu sosyalizmle birleştikçe daha güçlü, daha gür hale gelmesi ve yenilmez olması kaçınılmazdır. Ancak bu görevin yani işçi sınıfı hareketinin sosyalizm'le birleştirilmesi görevinin tam olarak yerine getirildiği söylenemez. Henüz kitlelerin uyanışına uygun olarak buna cevap verecek bir çalışmanın ve örgütlenmenin yaratıldığı iddia edilemez. Her gün mücadelenin devrimci güçlerin yanına ittiği yeni güçleri ve yine hızlı bir uyanış içinde olan yığınları örgütlemede onlara yön vermekle oldukça yetersiziz. Burada karşımıza çıkan pratik sorun bu yeni güçlerin nasıl yararlı hale getirileceği, nasıl yönetileceği ve bunların nasıl örgütleneceğidir. Hızla bu sorulara cevap vermek zorundayız. Çünkü hayat bunu dayatmaktadır. Kapitalizm köhnemişliği karşısında onun çıkmazı karşısında kendisine bir çıkış yolu arayan yığınlar, eğer sosyalizm alternatifi etrafında örgütlenmesse, kaçınılmaz olarak kendilerine başka kanallar arayacaklardır. Zaten bugün, bu çalışmanın yetersizliğinden geniş emekçi yığınlar hızla sosyal demokrasi kanalına akmakta, az ve uzun bir dönem burada kalması tehlikesi doğmaktadır. Biz sosyalistler olarak buna kendi dışımızdaki bir olgu gibi bakamayız. Biz meseleyi, «nasıl olsa kitleler sosyal demokrasi alternatifini bir gün deniyeceklerdir. Ve onun çukmazını görecek-lerdir. Onun için şu anda bizim elimizden fazla bir şey gelmez» anlayışıyla yaklaşanlara karşı mücadele etmek durumundayız. Bu görüşlerin sahipleri «kendiliğindenci» bir politika, kuyrukçu bir politika yürütmektedirler. Bunlar, kitleleri burjuvazinin kuyruğuna takmaya hizmet etmektedirler. Ve biz bunlara karşı her zaman uyankı olmalıyız. Ve bunların kuyrukçu politikalarına karşı mücadele yürütmeliyiz.

Ve yine, «keskin»lerin Birliği gibi demagojik sloganlarla ortaya çıkan ve kitlelerle kopukluğu daha da derinleşmeye yönelen maceracı eğilimlerle,bugün, her zamankinden daha da fazla mücadele etmek zorundayız. Eski yanlış hareketi yeniden restore etmeye uğraşan bu küçük darkafalığına karşı mücadeleyi bir an bile geri bırakmamalıyız.

Bugün kitleler içindeki çalışmamızı ve etkimizi daima artırmak ve genişletmek görevi ile karşı karşıyayız. Kitleler içindeki politik çalışmanın daha da ağırlık kazanması gerekmektedir. Daha geniş yığınları örgütlemeliyiz. Ve bu şekilde mücadele içine çekmeliyiz. Bu sonuca ulaşmak için yoğun bir çaba göstermeyen, düzenli ve devamlı bir şekilde bu çalışmayı yapmayan hiçbir grup veya örgüt sosyalist olarak nitelenemez. Bugün özellikle işçi sınıfını mümkün olduğu kadar sosyalist bilinç seviyesine çıkartmak ve bizi, bundan uzaklaştıracak girişimlere karşı mücadele etmek durumundayız. Bu yönde yoğun bir çalışmayı oturtmalıyız. Mücadele metotlarından birinin, diğer mücadele metotlarına hakim kılınarak, tek mücadele metodu haline getirilmesine karşı çıkmalıyız.

Bugünkü mücadele metotlarımız, bizi, kitlelerden daha da tecrit olmaya götüren taktiklerle değil, ama ilişkilerimizi daha da sağlamlaştıracak yollarla olmalıdır. Bunu Lenin, 1902'de şöyle ifade ediyor: «Bizim devrimcileri provake etme ve kitleleri çürütme çabalarına cevabımız, son derece zararlı eski hatalara ve yeni ideolojik kararsızlıklara yol açacak bir «program»la veya zayıflığımızın ve kararlı bir mücadeleye derhal başlamadaki yetersizliğimizin esas kaynağı olan, devrimcilerin kitlelerden tecrit edilmişliğini derinleştirmeye yönelen, taktiklerle verilmemelidir. Cevabımızı devrimci güçlerle halk kitleleri arasındaki ilişkiyi güçlendirerek vermelyiz. Ve bu ilişki ancak bugün, sosyal-demokratik işçi hareketini geliştirmek ve güçlendirmekle kurulabilir. (Kitle İçinde Parti Çalışması, s. 28)

Gerici güçler her zaman kendi sınıf hakimiyetlerini devam ettirebilmek için, şu veya bu şekilde, tehlikeye giren sömürülerini sürdürebilmek için zora ve şiddete başvurur. Kitleleri sindirmeye ve mücadelelerini kırmaya çalışır. Politik duruma göre ve gücü oranında şiddet tetbirleri getirerek, emekçi yığınların verdikleri mücadeleyi ezmeye ve bu mücadeleyi yürütenleri yok etmeye çalışır. Bu burjuvazinin kendi sınıf hakimiyetini devam ettirebilmesi için bir zorunluluktur. Ancak burjuvazi hiç bir zaman bununla yetinmez, aynı zamanda yok edemediği emekçi yığınları bölmeye ve bunu kolaylaştırmak için de devrimci güçleri provake etmeğe çalışır. Kitle hareketlerinin yoğunlaştığı ve devrimci hareketin gittikçe güçlendiği, yenilmez bir güç halinde gelişmeyi vaadettiği dönemlerde, buna, daha fazla başvurur. Bunun açık örneklerini her dönemde, her ülkede görmek mümkündür.

Kendi geçmiş mücadelemize baktığımızda da bunun açık örneklerini görürüz. Emekçi yığınların gelişen mücadelesini saptırabilmek için, onları, ya çeşitli şekillerde kendi kuyruğuna takmaya çalışmış bunu başaramadığı ölçüde, emekçi yığınlarla bütünleşmeye çalışan devrimcileri, bu bütünleşmeyi önlemek için provoke etmek istemiştir, isteyecektir de.

15-16 Haziran büyük işçi direnişinden sonra bunu görmek mümküdür. Emekçi yığınların devrimci potansiyelinin en üst seviyeye çıktığı ve sosyalist kadroların büyük bir bölümünün öğrencilerden oluştuğu (ki hareket henüz üniversite duvarlarını aşamamıştır) bu dönemde, daha büyük bir istekle işçi sınıfı içine girmeye çalışan, onlara sosyalizmi götürmeye çabalayan sosyalist öğrecilerin, bu girişimini, engelleyebilmek ve onları tekrar üniversite duvarları içine çekebilmek için, burjuvazi, daha

(Devamı sayfa 7'de)

Ortak Çalışma ve Federasyonlaşma İlkeleri

Üniversite gençliğinin örgütlenmesi sorunu şu içinde bulunduğumuz günlerde, tekrar gündeme gelmekte ve çözümü gereken acil bir problem olarak kendisini dayatmaktadır. Geçtiğimiz günler, ilkesiz örgütlenmelerin çıkmazını, en açık bir şekilde gözler önüne serdi. Hızla gelişen olaylar, bilimsel doğrulara uygun olmayan örgütlenmelerin ve kendi sübjektif niyetlerini objektif bir olgu imiş gibi gösterenlerin çıkmazını bir kere daha gösterdi.

Biz, işçi sınıfı sosyalistleri, toplumun her kesiminin örgütlenmesi ve bu şekilde örgütlü olarak mücadelede yerini alması için çalışırız. Bu gün, yani emperyalizm çağında, toplumun öncüsü olarak sosyalistler, bu görevin yerine getirilmesi için öncülük ederler. Ancak, hiç bir zaman «örgütlenme yapmış olmak için örgütlenme» yapmazlar. Yapacakları örgütlenmelerin, işçi sınıfı mücadelesindeki yerinin doğru tesbitini yaparlar ve buna uygun olarak da örgütlenmenin hangi ilkeler etrafında olması gerektiğini, nasıl olması gerektiğini, dünya devrimci pratiğinin ve ülkedeki geçmiş mücadele deneylerinin, sosyalizm bilimin ışığında değerlendirerek, tayin ederler.

Üniversine gençliğinin örgütlenmesi sorununa yaklaşırken, aynı anlayış içersinde olmalıyız. Öğrenci gençliğin sınıfsal yapısını, mücadeledeki yerinin doğru bir tesbitini yaparak, örgütlenmesi sorununa yaklaşmalıyız. Biz, bu konuya, bundan önceki yazılarımızda etraflıca değindik ve öğrenci gençliğin iki tip örgütlenmesi sorununu getirerek şöyle dedik: «Öğrenci gençliğin bu kümelenişi, işçi sınıfı sosyalistlerinin önüne, yerine getirilmesi gereken iki görev koyar:

Birincisi, işçi sınıfının bilimine, sosyalizme, inanan işçi sınıfı sosyalistlerini bir çatı altında toplamak, öğrenciler arasında sosyalizmin ajitasyon ve propagandasıyla sosyalist düşünceyi yaymak ve kendilerine sosyalist demelerine rağmen, devrimci sosyalizmle, işçi sınıfı sosyalizmi ile ortak hiç bir yanları olmayan kimselerle ve bunların sosyalizm anlayışıyla mücadele etmek, bunları teşhir etmek.

İkincisi, gericilerin dışındaki tüm anti-faşist, anti-emperyalist öğrenci kesimini demokratik kitle örgütleri içersinde toplamak, her akademik ve demokratik öğrenci hareketlerini daha bilinçli ve daha tutarlı hale getirmek. (Sosyalist Gençlik, sayı: 3) Bunun için de bir yandan GSB örgütlenmesinin zorunluluğunu ve gerekliliğini vurguladık ve diğer yandan ise «en geniş öğrenci kesimlerini bir çatı altında toplamak istiyorsak», okul birim derneklerinin kurulmasını ve bunların federasyonlaşması gerektiğini ileri sürdük.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi mevcut demokratik kitle örgütlenmelerinin yanlışlığı ve bundan dolayı da tecrit olmuşluğu, bugün karşımıza, üniversite gençliğinin yeniden ve sağlıklı örgütlenmesi sorununu getirmektedir.

Bu örgütlenme, yani anti-faşist, anti-emperyalist nitelikteki geniş tabanlı örgütlenme nasıl bir örgütlenme olacaktır? Böyle bir örgütlenmeye nasıl ulaşılacaktır, ve kimlerle ulaşılacaktır?

Artık, bu örgütlenmenin federasyon örgütlenmesi olduğu konusunda hemen hemen hiç kimse şüpheye düşmüyor. Federasyon örgütlenmesinin tek çıkar yol olduğunda hemen herkes birleşiyor. Fakat bu noktada da karşımıza yeni bazı sorunlar çıkıyor. Bu örgütlenmeye nasıl ve kimlerle ulaşılacak, daha açık söylersek kimlerle beraber, nasıl bir federasyonlaşma; işte özellikle bugün bu konuların daha da açıklığa kavuşması gerekmektedir.

Çünkü, **birincisi**, bugün kendisine sosyalistim diyen, fakat anti-sosyalizm propagandası yürüten bir çok gurupla beraber olmamız, demokratik mücadele platformunda da olsa, mümkün değildir. Biz, demokratik mücadele platformunda da olsa ilkesiz birliklerden yana değiliz. Demokratik platformda beraber çalışabilmenin belli temel ilkeleri vardır. Bunlar en genel olarak, anti-faşist ve anti-emperyalist olmaktır. Ancak bundan hemen sonra, hangi konuda beraber olunacaksa ve bunun niteliği ne ise, o konulardaki ilkeler gündeme gelir, ve bunlarda anlaşılabilmesi gerekir. Ancak bu ilkeler yerine getirilebilirse yani bu ilkelerde anlaşılabilirse beraber çalışmanın (demokratik mücadele platformunda) şartları yerine getirilmiş olur. Bu ilkeler asgari ilkelerdir. Eğer bu asgari müştereklerde bir anlaşma sağlanamazsa, ortak çalışmanın şartları, demokratik mücadele platformunda da olsa ortadan kalkar. Bu asgari müştereklerde anlaşamayan gurupların, ne pahasına olursa olsun beraberliğini savunmak ilkesizlikten başka bir şey değildir ve demokratik mücadelede güçbirliği meselesinden hiç bir şey anlaşılamamış demektir. «Biz görüşlerimize güveniyoruz» diyerek, ne idüğü belirsiz bir beraberlik; asgari ortak çalışma ilkelerinde bile bu anlaşma olmadan girişilen bu beraberlik, ilkesizlikten öteye ilkelliktir, meselenin özünü anlamamaktır.

Bugün artık yukarıda da değindiğimiz gibi kimlerle beraber, bu mücadelede beraber olabileceğimizi, kimlerle olamıyacağımızı açık olarak koymamız gerekir. Bu konuda hemen şunu söyleyebiliriz:

Sosyalist sisteme ve sosyalizme küfür edenlerle demokratik mücadele platformunda bile beraber olamayız. Çünkü bu herşeyden önce, anti-emperyalist mücadeleden ne anlaşıldığını ortaya koyar. Bugün çeşitli «sol» gruplar, sosyalist sistemin büyük bir bölümüne ve özellikle onun en önemli bir parçası olan Sovyetler Birliği'ne «sosyal-emperyalist» diyerek, Sovyetler Birliği'ni, dünya halaklarının ve Türkiye emekçilerinin «baş düşmanı imiş gibi gösterek hedef saptırmakta, anti-emperyalist mücadeleden, Sovyetlere karşı mücadeleyi anlamaktadır. Onun için bunlarla, bırakalım sosyalist mücadelede beraber olmayı, demokratik mücadelede bile beraber olamayız. Herşeyden önce demokratik mücadelede beraber olabilmenin asgari şartı, anti-emperyalist olmaktır. Bunların, anti-emperyalist mücadeleden anladıkları, «sosyalist sisteme» karşı mücadele; bizim ise ABD, AET ve Japonya emperyalizmine karşı mücadeledir. Biz, dünya halklarının «baş düşmanı» olarak «sosyalist sistemi» değil, kapitalist emperyalist ülkeleri görüyoruz. Bundan dolayı, bu noktada da, provokasyon çizgisini savunanlarla beraber olamayız. Onlarla ortak bir örgütlenmeye gitmek bir yana; onları, işçi sınıfı ve tüm diğer emekçilerin verdiğin Bağımsızlık - Demokra - Sosyalizm mücadelesini saptırmaya çalışan Marksizm ıdışı bir çizgi olarak görüyoruz. Proletaryanın kalıcı ilk zaferini sağlayan ve dünya işçi sınıfının bayrağını yükselten, Sovyet proletaryasının bayrağını yakacak kadar alçalan bu «zavallı»larla hiç bir şartta beraber çalışmamız mümkün değildir.

İkincisi, kurulacak federasyon, yani üniversite gençliğinin örgütlenmesinin niteliği ne olacak? Daha önce de belirttiğimiz gibi, bir çok kişi bu konuda federasyon ilkesini kabul etmekte, ancak, kapsamının ne olması gerektiği meselesi anlaşılamamaktadır. Bizim 1 seneye yakın zamandır sürekli olarak ileri sürdüğümüz bu mesele, görünüşte kabul edilse bile, sulandırılmakta, çarpıtılmaktadır. Çünkü bunlar, bir yanda yapılacak örgütlenmenin, «öğrencilerin akademik-demokratik talepleri» için mücadele eden bir örgütlenme olmasını; diğer yandan ise «işçi-köylü bütün gençliğin» ve yine her türden «bütün derneklerin» bir federasyon olmasını istemektedirler. Fakat böyle bir örgütlenmenin nasıl işleyeceğini, bu kadar değişik amaçlı derneklere nasıl yön verileceği açıklanamamaktadır.

Aslında önerdikleri yeni bir ucube örgütlenmeden, yani ne yapacağı, nasıl yapacağı belli olmayan eski tip yanlış örgütlenmenin yerine, bir yenisini önermekten başka bir şey değildir. Kısacası bu arkadaşların söylediği: «İYÖKD öldü, yaşasın İYÖKD».

Nasıl bir Federasyon?:

Herşeyden önce kurulacak olan federasyon örgütlenmesi, bir öğrenci, üniversite öğrencisinin mesleki-akademik örgütlenmesi olmalıdır. Bunun yaratılabilmesi için, tek tek fakülte birim derneklerinin kurulması ve bunların kendi aralarında birleşerek, bir üst örgütlenmeyi yani federasyonu yaratması gerektlidir.

1 — *Üniversite öğrencilerinin şu içinde bulunduğu durumda*, bir an önce **Okul Dernek**lerinin kurulması gerekmektedir.

2 — Bu örgütlenme, üniversite gençliğinin somut talepleri doğrultusunda bir mücadeleyi yürütmeli ve bu mücadele temeli üzerinde en

(Devamı sayfa 7'de)

Bakırköy GSB Şubesi Açıldı

Genç Sosyal Devrimciler Birliği Bakırköy Şubesinin atanması ile ilgili açılış toplantısı 1 Ekim 1975 pazar günü dernek binasında yapıldı. Oldukça kalabalık bir dinleyicinin bulunduğu toplantıda, açılış konuşmasından sonra Genç Sosyal Devrimciler Birliği Genel Başkanı Baykal Gürsoy, bugünkü somut meseleler hakkında konuştu. GSB'nin yerini koyan Baykal Gürsoy, «GSB'nin acil görevinin gençlik (işçi-öğrenci-köylü gençlik) içindeki sosyalist unsurların bir an önce, bir örgüt çatısı altında toparlanmasının gerekliliğini» söyledi. Devamla, «bugün Türkiye'de bu görevi yapabilecek tek örgütün GSB olduğunu» koydu.

Genel Başkandan sonra söz alan GSB Genel Sekreteri Mustafa Satış, GSB ile diğer dernekler arasındaki ilişkiler hakında bilgi verdi. Bilhassa bugün derneklerin bazılarında, örgütlenme meselesinin tam kavranılamamasından doğan yanlışlıkları koydu. Bu örgütlerin yaptıkları yanlışlıklar yüzünden, örgütlemek isteyen yığınları kucaklıyacağına ittiklerini söyledi. Koydukları yanlış tavır yüzünden bu tip örgütleri «hilkat garibelerine» benzetti.

Daha sonra söz alan İlhan Özcan, okulların açılmasıyla birlikte, öğrenci meselelerinin gündeme geldiğini ve bununda, en geniş öğrenci yığınları kucaklayacak, öğrencilerin akademik, demokratik taleplerini karşılayacak örgütlerle çözümlenebileceğini, devamla «Ancak bugün için böyle bir örgütün yokluğu öğrenci gençlik için büyük eksikliktir. Bu eksikliğin giderilmesi için bir an önce birim derneklerinin katılmasıyla meydana getirilecek federasyonun kurulması gerektiğini» koydu.

Genç Sosyal Devrimciler Birliği Bakırköy Şubesi Yönetim Kurulu: Ersin Zaloğlu (Başkan), Adnan Sel (Sekreter), Nuretin Ertürk (Sayman), Emin Turan (Üye), Zeki Şahancı (Üye).

GSB Bakırköy Şubesi adresi:
Hat Boyu Cad. Paşalar İş Hanı
kat 5, No. 23
Bakırköy / İST.

ODTÜ Boykotu

9000 ODTÜ özrencisinin 15 Mayısta başlattıkları boykot hâlâ devam etmektedir. Olaylar Rektörlüğün okulu 16 Nisanda keyfi olarak 10 gün tatil etmesinden ve okul jandarma gelmesinden sonra başladı. Öğrenciler 15 Mayısta, 1) Dönemin uzatılması, 2) Disiplin kıyımının durdurulması, 3) Polis-jandarma baskısına son verilmesi, talepleriyle boykota gittiler.

Rektörülğün, öğretim üyelerinin askerliği bahanesiyle bu istekleri kabul etmemesi üzerine 7 Haziranda şu koşulları tekrarlandı:

1) Boykot süresince yapılan ders ve sınavların iptali,

2) 1300 kişiden sadece 7 sinin girdiği 1. sınıfların ingilizce sınavının iptali,

3) Derslerin başladığı ilk hafta sınavların yapılmaması,

4) Final sınavlarının öğretim üyelerinin askerlik dönüşüne ertelenmesi.

Ancak, ODTÜ'de Rektör ve Mütevelli Heyeti tarafından hazırlanan çeşitli tertip ve bas-

(Devamı sayfa 7'de)

Irkçı şöven baskılara karşı mücadele edelim

Son günlerde, MC iktidarının faşizan saldırıları yoğunlaşmaktadır. Emekçilerin gelişen mücadelesi karşısında telâşa kapılan, ne yapacağını şaşıran MC iktidarı, emekçilere saldırmayı tek çıkar yol bulmuştur. Gelişen mücadele karşısında korkuya kapılan, sermayenin bu en gerici temsilcileri, «anayasada değişiklik», «işçi ücretlerinin dondurulması» gibi, emekçilere karşı olan tedbirleri daha sık önermeye başlamışlardır.

Maksat, yine hepimizin bildiği gibi, faşizs ve onun temsilcileri sadece işçi sınıfının mücadelesine karşı olmakla kalmaz, ama aynı zamanda en bağnaz şövenizmi-ırkçılığı da körükler. Halkları birbirine düşman etmeğe, hakim ulus şövenizmini körükleyerek diğer halkları baskı altına almaya, onları zorla asimile etmeye çalışır.

İşte son günlerde gittikçe yoğunlaşan bir şekilde, faşist MC iktidarı, doğuda kürt emekçileri üzerindeki baskıları arttırmaktadır. Viranşehir, Lice, Hakkari, olaylarından hemen sonra, Doğu Beyazıt'ta ve Bitlis'te yeni ırkçı-şoven baskıların örnekleri ile karşılaştık. Kürt emekçileri üzerindeki bu sindirme politikası her olay, her sudan bir bahane ile uygulamaya konmakta, kürt emekçileri üzerinde terör estirilmektedir.

DOĞU BEYAZIT OLAYI

Doğu Beyazıt'ta meydana gelen olaylar üzerine İstanbul'da Ağrı Kültür Derneği bir basın toplantısı düzenledi. Birçok devrimci kuruluşla bir likte Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GCB) nin de imzasını attığı basın bildirisi özetle şöyledir:

«Bu son olay, doğu üzerinde sürdürülen baskı zincirinin sadece bir halkasıdır. Viranşehir, Diyarbakır, İğdır ve Beytülşebap'ta somutlaşan olatların bir devamıdır.

Ağrı'dan özel olarak getirilen jandarma komandosu ve polis birlikleri Doğu Beyazıt'ta dükkânları aramak istemişlerdir.

Bu baskın biçimindeki aramaya tepki gösteren çarşıdaki dükkân sahipleri ve o sırada çarşıda bulunan bir kısım halka ateş açılarak, bir kişinin ölümüne ve 11 kişinin yaralanmasına sebep olunmuş tur.

Yıllardan beri yapılmakta olan kaçakçılığın yok edilmesi için hiçbir ekonomik ve siyasi tedbirin alınmadığı, sınır bölgelerimizin sorunlarına bu tür yöntemlerle çözüm getirmenin olanaksızlığı herkesçe bilinmektedir.

Ve bütün Türk halkı görmektedir ki son zamanlarda doğu üzerinde gittikçe artan bir baskı uygulaması sürdürülmektedir. Daha önceki olayların sıcaklığı kaybolmadan yeni bir tanesinini başlatılması hiç kuşkusuz tesadüfi değildir. Doğunun devrimci halkını sindirmek için sürdürülen operasyonlar başta bulunan hükümetin amaçlarının ne olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.»

BİTLİS OLAYI

Bitlisin Bölükyazı (Havris) köyünde, de bu ırkçı, şoven baskıların diğer örneği olmuş tur. Eşkiya arıyoruz gerekçesiyle, köyün erkekleıine köy meydanında dayak atılmış, bununla yetinilmeyerek karakol önünde kadınlar zorla soyundurulmuşlardır. İstanbul'da okuyanBitlisli öğrenciler olayı protesto etmişlerdir.

Yukarda değindiğimiz bu iki olay, hakim sınıfların gerici politikalarının ve bunun kürt emekçileri üzerindeki yansımasını ortaya koymaktadır. Sosyalistlerden, ilerisi yurtseverlere kadar bütün çalışan insanlar bu olayı lânetlemeli, ırkçı, şöven baskılara karşı, merkezi gerici otoriteye karşı başta bütün Türkiye emekçileri ayın şvatı atltında örgütlenreke mücadele yürüt mledirler.

Kahrolsun ırkçı şöven baskılar!

Kahrolsun faşizm!

Yaşasın ulusların ve dillerin eşitliği!

Yaşasın ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı!

Mücadelemiz Durmayacaktır

Son günlerde üniversiteler üzerindeki faşist baskılar gittikçe yoğunlaşmakta, üst üste *yapılan faşist saldırılarla,* bir yandan yılgınlık yaratılmaya diğer yandan ise devrimciler provoke edilmek istenmekte ve bu şekilde gerici gaskıların «En sıradan liderleri» kovalatılarak hareketi yanlış yönlere çekmeye çalışmaktadırlar. Burjuvazinin geçmiş dönemde de başvurduğu ve başarılar sağladığı bu taktiklere gelmemek, ve bu saldırıların karşısına en geniş yığınları çıkartarak, geniş öğrenci yığınlarını yanımıza alarak her türlü mücadele metodu ile faşistlerin kitlelerden tecridini sağlamalıyız.

Üniversite gençliğinin üzerine yapılan bu faşist baskıların amacı, üniversite gençliğinin demokratik mücadelesini engellemektir. Fakat şu bilinmelidir ki silâhlı faşist çetelerinin kolluk kuvvetleri ve yöneticilerin gerici ıttifakı ve yarattıkları kanlı olaylar, öğrenci gençlerinin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini engelleyemeyecektir. Bu baskı ve terör politikası, üniversitelilerin akademik demokratik gavgasını işçi sınıfı ve emekçi halkımızın Bağımsızlık demok rasi ve sosyalzm kavgasından ayıramıyacaktır.

GÜMÜŞSUYUNDAKİ OLAYLAR:

Gümüşsuyundaki Olaylar: 17. 10. 1975 günü faşistler Gümüşsuyundaki İ.T.Ü. saldırmışlar ve beş devrimciyi bıçak ve zincirlerle yaraladıktan sonra kaçmışlardır. Okulda bulunan kolluk kuvvetleri bu olay karşısında «olaylar büyüür» gerekçesiyle müdahele etmemiş ve sermayenin kanlı uşaklarıyle işbirliği halinde olduklarını bir kez daha göstermişlerdir. Bunun üzerine form düzenleyen bütün İ.T.Ü. öğrencileri bir form düzenliyerek faşist saldırıyı protesto etmek amacı ile miting yapmayı kararlaştırmışlardır. Maçkadan çıkan yüzlerce öğrenci «katil iktidar», «Kahrolsun faşistler», «Özerk üniversite» gibi sloganlarla İ.T.Ü'nün diğer öğreiciler ile birleşerek Taksime kadar yürümüşlerdir. Burada bir konuşma yapıldıktan ve devrim andı içtikten sonra dağılmışlardır.

MAÇKA OLAYLARI:

Gün geçtikçe yoğunlaşan fa şist saddırıların bir örneği de 20. 10. 1975 tarihindedir. İ.T.Ü. lü öğreicilerin demokratik hak ve talepleri ve baskılar üzerine forum yapmasını fırsat bilen faşistler MMFyi işgal ettiler ve öğrencilerin girmelerini engellediler.

Polisin yine seyirci kaldığı bu olay üzerine dekan üniversiteyi bir gün kapattığını bildirdi. Faşist saldırganlar yine polisin yardımıyla okuldan çıkarılıp serbest bırakıldılar. Bunun üzerine Nişantaşına kadar yürüyüş yapan öğrenciler burada polis tarafından önleri kesilrek dağıtılmışlardır.

YEMEK BOYKOTU

Okulda yapılan yemeklerin pahalı olması, özünde işçi olan fakat, memur adı altında sömürülen kadroların yemekleri daha pahalı yemeleri (işveren durumunda olan üniversitenin bedava yemek verme mecburiyeti olduğu halde) ve çıkan yemeklerin düşük kalitede olmasını protesto etmek amacıyla yemek boykotu kararı alan işçiler ve öğrenciler, ayın 22'sinden itibaren yemeğe gitmemişlerdir. Depodan bir pirinç çuvalını alan öğreiciler, pirinçlerin içinde fazlaca kurt olduğunu görmüşlerdir.

İZMİT GSB ŞUBESİ SÜRESİZ KAPATILDI?

17/10/1975 günü GSB İzmit Şübesi polis tarafından basılarak aranmıştır saat 13.00 da derneğe gelen polisler saat 16.00 va kadar derneği işgal etmişlerdir, dernek içinde komünizm propagandası iddiasıla derneğe giren ve mahkemece verilmiş arama kararı olmaksızın arama yapmak isteyen polis, dernekte bulunan arkadaşların izin belgesi istemeleri üzerine, «telefonla» arama izni almışlar ve derneğe girmişlerdir. Polis yaklaşık dernekte üç saat kalmış, arkadaşlarımızı sorguya çekmiş ve dernekte bulunan kitap dergi ve broşürlerle birlikte şube saymanı arkadaşı da sudan bir bahane ile emniyete götürmüştür. Arkadaş daha sonra serbest bırakılmıştır.

Polis GSB İzmit Şube yönetim kurulunun ifadesini aldıktan sonra, Dernek içi komünizm propagandası gerekçesiyle mahkemeye vermiştir. Valilik, Emniyetin verdiği bu karardan sonra mahkeme sonuçlanıncaya kadar, derneğin kapatılmasını istemiştir. 23/10/1975 günü saat 17.20 de, Polis elinde kapatma kararıyla derneğe gelmiş ve mühürlemiştir.

Gençliğin sosyalist örgütü olan GSB ye yapılan bu baskılar, sosyalistleri yıldıramaz, aksine mücadele azmimizi arttırır.

Sovyet İktidarı Nedir

— PLAĞA ALINMIŞ SÖYLEV —

V. İ. LENİN

Sovyet iktidarı nedir? Ülkelerin bir çoğunda daha hâlâ anlamak istenmiyen ya da anlaşılamıyan bu yeni iktidarın yapısı nedir? Bütün ülkelerin işçilerini gitgide daha çok çeken şey; eskiden şu yada bu biçimde zenginler veya kapitalistler tarafından yönetilen Devletin, bugün, bizzat kapitalizm tarafından ezilen sınıflarca, ilk defa geniş ölçüde yönetilmesi olmaktadır. En demokratik, en özgür cumhuriyetlerde bile, sermayenin hakimiyeti varoldukça, toprak özel mülk olarak kaldıkça, Devlet her zaman onda dokuzu kapitalistlerden yada zenginlerden oluşan bir ufak azınlık tarafından yönetilir.

Dünyada ilk defa Devlet iktidarı bizde, Rusya'da, sömürücülere yer verilmeksizin, sadece işçilerin, sadece emekçi köylülerin, kitle örgütlerini, sovyetleri oluşturması ile vücut bulmuştur; ve bütün devlet iktidarı işte bu Sovyetlere geçirilmiştir. İşte bu nedenden, bütün ülkelerin burjuvazilerinin temsilcileri Rusya üzerine iftiralar yağdırmalarına rağmen, «Sovyet» kelimesi, bütün dünyada sadece anlaşılabilir bir kelime durumuna gelmemiş, fakat aynı zamanda işçilerce, bütün emekçilerce değerli bir kelime durumuna gelmiştir. Ve işte bu nedenden, farklı ülkelerde komünizmin taraftarları bütün baskıların konusu olmalarına rağmen, Sovyet iktidarı bütün yeryüzünde mutlaka kaçınılmaz olarak ve yakın bir gelecekte zafere ulaşacaktır.

Sovyet iktidarının örgütlenmesinde daha henüz bir çok hata olduğunu biliyoruz. Sovyet iktidarı harika bir tılsım değildir. Geçmişin hatalarını, okumayazma bilmezliğini, kültürsüzlüğünü, barbar bir savaşın mirasını, yağmacı bir kapitalizmin mirasını tek bir darbede iyileştiremez. Fakat buna karşılık, sosyalizme geçişi sağlar. Ezilenlerin ayağa kalkmalarını, devletin tüm yönetimini, ekonominin tüm yönetimini, üretimin tüm yönetimini gitgide daha çok ellerine almalarını sağlar.

Sovyet iktidarı, çalışan kitlelerce, keşfedilmiş sosyalizm yoludur, o halde bu emin bir yoldur, yenilenmez bir yoldur.

1919 Martının sonunda söylenmiş ve 18 No'lu «Pravda»da 21 Ocak 1928'de yayınlanmıştır.

V. Lénine, Ouevrees. Paris-Moscou. t. 29-pp. 250-251

Dünyayı Sarsan On Gün'de

KİTLELER:

Bütün Rusya okuma yazma öğreniyor ve okuyordu - politika, ekonomi, tarih ne bulursa, çünkü öğrenmek istiyordu... Her şehirde, her kasabada, her cephede her politik eğilimin gazetesi vardı. Bazı yerlerde bir kaç gazete bile çıkarıyorlardı. Binlerce örgüt yüz binlerce broşür basıyor, bunları orduya, köylülere, fabrikalara, sokaklara kadar dağıtıyorlardı. Uzun yıllar eğitime susamış olan halkta Devrimle birlikte delice bir okuma hastalığı başlamıştı. Yalnız Smolni Enstitüsünden ilk altı ay içinde her gün tonlarla, vagonlar dolusu, trenler dolusu basılmış kitap, dergi, gazete sevk edilmiş ve yurda dağıtılmıştı. Rusya her okunacak şeyi kızgın toprağın suyu emmesi gibi emiyor, bir türlü suya doymuyordu. Dağıtılan bu şeyler masal, yalan yanlış tarih, halk için din, ya da insanları dejenere eden ucuz cinsten romanlar değildi. Bunlar sosyal, ekonomik kuramlar üzerine yazılmış kitaplardı. Tolstoy'un, Gogol'un ve Gorki'nin eserleriydi..

Riga'nın arkasında bir yerde mevzilenen On İkinci Ordu Cephesine geldiğimizde siperlerde ayaklarında ayakkabı olmayan sıska insanlar gördük, onlar bizi görünce ayağa kalktılar, yüzleri soluktu ve merleşmiş etleri yırtık elbiselerinden gözüküyordu. Üstümüze atılarak sordular: «Okunacak bir şey getirdiniz mi?»

Adı Vladimir Nikolayeviç olan iri yarı Kızıl Muhafız Amerika üzerine sorular yağdırıyor. «Amerika neden savaşa girdi? Amerikan işçileri kendi kapitalistlerini atmaya hazırlar mı? Mooney olayın son durumu ne? Berkman'ı Sen Fransisko'ya iade edecekler mi?» Bu ve buna benzer bir dolu soru. Çoğuna cevap vermek güç. Sesimi komyonun gürültüsünün üstüne çıkarmak için avazım çıktığı kadar bağırarak sorulara cevap verirken, bir yandan da birbirimizi tutuyor, birbirine vuran bombalar arasında dansediyorduk.

Biz boş veriyorduk. Kızıl Muhafızlar, «Allah belanızı versin?» diye bağırıyorlardı. «Kimse bizi durduramaz! Biz Kızıl Muhafızlarız!» Biz kimseyi dinlemeden gürültü patırdıyla giderken Vladimir Nikolayeciç de kulağımın dibinde Panama Kanalının uluslararası bir kanal durumuna getirilmesi konusu ve buna benzer sorunlar üzerinde kıyametler koparıyordu...

LENİN:

Salonda kopan gürültüden Başkanlık Divanının, aralarında Lenin olmak üzere salona girdiği anlaşıldığı sırada saat tam 8.40 idi. Lenin kısa boylu, sağlam yapılı bir adam. Çıplak ve çıkıntılı bir kafası var. Gözleri küçük burnu kalkık, ağzı ince, çenesi geniş; o sırada sakalsızdı. Eski sakalı daha yeni belirmeye başlamıştı. Üzerinde eski bir elbise vardı. Pantolonu boyuna göre uzundu. Halkın tapamıyacağı, etkisiz bir adam. Ama halkın sevdiği garip bir lider... yalnızca zekâsından ötürü sevilen bir lider renksiz, esprisiz, uzlaşma nedir bilmeyen, kendisini herkesten ayıran, gösterişsiz bir lider... Derin görüşleri basit biçimde anlatmak, somut bir durumu çözümlemek gücü çok üstün, hem kurnaz, hem cesur...

HÜKÜMET:

Konsey Başkanı: Vladimir Uliyanov (Lenin)
İç İşleri: A. I. Rikov
Tarım: A.P. Miliutin
Çalışma: A.G. Sliyapnikov
Askerlik ve Donanma İşleri: V.A. Avsinko (Antonov), N.V. Krilenko ve F.M. Dibenko'dan kurulu bir komite.
Ticaret ve Sanayi: V.P. Nogin
Halk Eğitimi: A.V. Lunaçarski
Maliye: I.I. Skvortsov (Stepanov)
Dış İşleri: L.D. Bronstayn (Troçki)
Adalet: G.E. Oppokov (Lomov)
Levazım: E.A. Teodoroviç
Posta Telgraf: N.P. Avilov (Gliyebov)
Milliyetler Başkanı: I.V. Çugasvili (Stalin)
Demiryolları: İlerde atanacak.

ASKER:

Şehre çıktık. İstasyon kapısında tüfekleri süngülü iki asker duruyordu. İki yüz kadar memur, öğrenci, tüccar çevrelerini sarmışlar, bağıra bağıra askerlerle tartışıyorlar. Askerler haksız yere azarlanan çocuklar gibi sinirli ve küskün.

Uzun boylu bir genç, üzerinde öğrenci üniforması, kaşlarını çatmış, askerlere yapılan saldırıyı yönetiyor.

Azarlayan bir sesle, «Kendi kardeşlerinize karşı silaha sarılmakla,» dedi, «katillerin ve hainlerin elinde oyuncak olduğunuzu herhalde anlıyorsunuz.»

Asker ciddi ciddi, «Bana bak, kardeş,» dedi, «anlamıyoısun. İki sınıf var, görmüyormusun? Proleterya ile burjuvazi. Biz...»

«Ha, evet, biliyorum bu lâfları, merak etme!» diye atıldı öğrenci, kaba kaba. «Sizin gibi cahil köylüler bir kaç hazır laf öğrenmiye görsün. Bunların anlamını bilmiyorsunuz bile. Yalnız papağan gibi ezberlemişsiniz.» Kalabalık güldü. «Ben marksist bir öğrenciyim. Ve sana şunu söyliyeyim: Uğrunda savaştığın şey sosyalizm değil. Yanlız Almanlara yarıyan bir anarşi!»

«Ha, evet, biliyorum,» diye cevap verdi asker. Anlından terler akıyordu. «Siz okumuş bir insansınız, belli. Ben basit bir adamım. Ama bana öyle geliyorki...»

Öteki kızarak askerin sözünü kesti. «Sen Lenin'in gerçekten proleter dostu olduğuna inanıyormusun?»

Asker, canı sıkılarak, «Evet, inanıyorum,» diye cevap verdi.

«Peki dostum, Lenin'in Almanya'dan kapalı vagon içinde gönderildiğini biliyormusun? Almanyadan para aldığını biliyor musun?»

Asker, «Orasını bilmiyorum», diye inatla cevap verdi, «ama Lenin benim ve benim gibi basit insanların istediği şeyleri söylüyor. Bak: İki sınıf var, biri burjuvazi, öteki proleterya...»

«Siz aptalsınız! Bak arkadaş, ben ihtilalcilikten iki yıl Şluselburg hapishanesinde yatarken siz daha o zaman ihtilalcileri öldürüyor ve «Tanrı Çarı Korusun!» diye şarkı söylüyordunuz! Benim adım Vasili Georgeviç Panyin. Hiç işittinmi adımı?»

«Kusura bakma, hiç işitmedim,» diye saflıkla cevap verdi asker. «Ama ben okumuş bir adam değilim. Siz belki büyük bir kahramansınızdır.»

Öğrenci büyük bir güvenle, «Öyle,» dedi. «Ve ben Rusya'yı yıkan ve özgür Devrimimizi yok eden Bolşeviklere karşıyım. Buna ne dersin?»

Asker başını kaşıdı. «Ne diyeyim, bilmemki» dedi. Kafasından geçenlerin tatsızlığı yüzünden belliydi. «Bana göre iş çok basit... Ama ben ne bileyim, okumuş bir adam değilimki! Bana göre iki sınıf var: proleterya ile burjuvazi...»

«Yine başladın o aptalca formülü okumaya!» diye bağırdı öğrenci.

«... Yanlız iki sınıf var,» diye devam etti asker. «Bir yandan olmayan öte yandandır...»

KÜÇÜK BURJUVAZİ

Menşevik ve Sosyalist Devrimcilerin Kongre liderlerini tanıdık aralarında: Avksentiyev, Köylü Sosyalistlerinin zayıf, kırmızı sakallı başkanı, Sarokin, Kerenski'nin sözcüsü, Hinçuk, Abromoviç, önde beyaz sakallı ihtiyar Srayder, Petrograd Belediye Başkanı; o sabah tutuklanarak serbest bırakılan Geçici Hükümet İaşe Bakanı Prokopoviç. Russian Daily News muhabiri Malkin de aralarında. «Kışlık Saraya ölmeyemi gidiyorsunuz?» diye gülerek bağırdı. Topluk yerinden kıpırdamıyor; ama önlerde yüksek sesle bir tartışma oluyor. Srayder ile Prokopoviç askerlere komuta eden iriyarı bir bahriyeliye avazları çıktığı kadar bağırıyorlar:

«Geçmek istiyoruz! Bak bu yoldaşlar Sovyetler Kongresinden geliyorlar! Kartlarına bak istersen! Biz Kışlık Saraya gidiyoruz!»

Bahriyeli çok şaşırmıştı. Kocaman eliyle başını kaşıdı, kaşlarını çattı. «Komiteden emir aldım. Kimseyi Kışlık Saraya bırakmıyacağım», diye homurdandı. «Ama bir yoldaş göndereyim, Smolni'ye telefon etsin...»

«Muhakkak geçeceğiz! Üzerlerimizde silah yok bizim! İzin verin vermeyin, yürüyeceğiz!» diye bağırdı ihtiyar Srayder. Çok heyecanlıydı.

«Emir var...» diye tekrarladı bahriyeli, durgun durgun.

«İsterseniz bizi vurun! Geçeceğiz! İleri!» sesleri her

17 EKİM DEVRİMİ

yandan yükseldi. «Ölmeye hazırız. Eğer Rusların ve yoldaşların üzerine ateş edecek yüreğiniz varsa edin! İşte göğüslerimizi açıyoruz silahlarınıza karşı hayır der bahriyeli. Çok ciddiydi. «Geçmenize izin vermiyorum.

«Peki geçersek ne yaparsınız? Ateş edermisiniz?»

«Hayır. Silahsız insanlara ateş etmem. Silahsız Ruslara, Rus halkına ateş etmeyiz biz...»

«Yürüyeceğiz! Ne yapacaksınız bakalım?»

«Eh biz de bir şey yaparız elbette!» diye cevap verdi bahriyeli. Biraz canı sıkıldığı belliydi. «Geçmenize izin vermeyiz. Bir şey yaparız elbette.»

«Ne yaparsınız? Ne yaparsınız?»

Başka bir bahriyeli atıldı. Çok kızmıştı. «Götünüze bir tekme atarız!» diye bağırdı. «Eğer gerekirse ateş de açarız. Haydi bakalım, hemen evinize gidin ve bizi rahat bırakın!»

Bu söz üzerine büyük bir gürültü ve patırtı koptu. Prokopoviç bir sandık buldu, üstüne çıktı ve şemsiyesini sallayarak şöyleve başladı.

«Yoldaşlar, ve yurttaşlar!» dedi. «Bize karşı zor kullanılıyor! Masum kanımızı bu cahil insanların elinde akıtamayız! Burada, caddelerde bu kamçılı adamların elinde ölmek bize yakışmaz...» («Kamçılı adam» sözüyle ne demek istediğini bir türlü anlayamadım.)» Dumaya dönelim, yurdu ve Devrimi kurtarmanın yollarını araya-

SUBAYLAR:

«Demek siz Kerenski'den yanasınız?»

«Tam yanayız denilemez.» Albay durakladı. «Biliyorsunuz ki, Garnizondaki bütün askerler Bolşevikleri tutuyor. Bugünkü çarpışmadan sonra hepsi toplarını alıp Petrograd'a gittiler. Askerlerden hiç birinin Kerenski'yi tutumadığını söyleyebilirsiniz; ama kimileri de ne yandan olursa olsun hiç savaşmak niyetinde değiller. Subayların hemen hepsi ya Kerenski kuvvetlerine katıldı, ya da başlarını alıp gittiler. Biz... âhhââ... gördüğünüz gibi bir çok zor bir durumdayız...»

BURJUVAZİ:

27 - Ekim. Moskova İş Adamları Konferansının aldığı karar:

«Konferans... Geçici Hükümetin orduda acele olarak aşağıdaki tedbirleri almasında ısrar eder:

1. Her çeşit siyasi propagandada yasaklanacaktır, ordu politikadan uzak bulundurulacaktır.

2. Milliyet düşmanı enternasyonalci fikir ve teoriler, propagandalarında orduların gereksiz olduğunu söylemekte, böylelikle disiplini bozmaktadırlar; bunlar yasaklanmalı ve propagandacılar cezalandırılmalıdır...

3. Ordu Komitelerinin görevleri yanlızca ekonomik talepleri kapsamılıdır. Aldıkları bütün kararları üst subaylar görmeli ve subaylar herhangi bir zaman Komiteleri dağıtabilmelidir...

4. Orduda selâm yeniden tesis edilmeli ve mecburi olmalıdır' Subayların tam bir disiplin kurma yetkisi bulunmalı ve verilen cezaları temyiz edebilmelidir.

5. Askerleri iteatsizliğe kışkırtan harekete katılmak suretiyle orduyu lekeleyen subaylar subaylıktan çıkarılmalıdır... Bu amacı sağlamak üzere Şeref Mahkemeleri yeniden kurulmalıdır...

6. Geçici Hükümet, Komitelerin ve öteki sorumsuz örgütlerin etkisiyle ordudan haksız yere çıkarılmış olan generallerin ve öteki subayların orduya dönmelerini sağlayacak tedbirleri almalıdır...»

EYLÜLDE MOSKOVADA YAPILAN BELEDİYE SEÇİMLERİ:

Novaya Zhin 1917 Ekiminin ilk haftasında yapılan seçimin sonuçlarına ait aşağıdaki karşılaştırmalı tabloyu yayımladı ve bu seçimlerin mülk sahibi sınıflarla koalisyon yapmak politikasının iflâsını gösterdiğini yazdı. «Eğer iç savaştan hâlâ kaçınmak mümkünse, bu ancak tün devrimci demokrasi kuvvetlerinin birleşik bir cephe kurmasıyla mümkündür..»

Moskova Merkez ve Yardımcı Duma'ları için yapılan seçim sonuçları:

Sosyalist Devrimciler
Kadet'ler

(Devamı sayda 7'de)

PETROGRAD 1917

Nazım Hikmet
Kışlık sarayda Kerenski
Smoini'de Sovyetler ve Lenin.
Sokakta karanlık
kar
rüzgâr
ve onlar.
VE onlar biliyorlar ki «O»
«Dün erkendi yarın geç,
vakit tamam bugün!» dedi.
VE onlar hiçbir zaman
bildiklerini böyle müthiş ve mükemmel
bilmediler.
Karın üstünde rüzgâr.
Ve onlar
cepheden dönen süngüleri,
kamyonları, mitralyözleriyle,
hasretleri, ümitleri, mukaddes iştahları
ve karanlığa açılmış gözleriyle, yürüyor,
yürüyor onlar kışlık saraya.
Putilovski zavottan bolşevik Kirof:
«— Bugün büyük bir gündür yoldaşlar,
diyor,
büyük bir gündür,
ve ihtar ederim ki, çapul yapmak
isteyenlere,
artık kışlık saray ve bütün Rusya işçinin
ve köylünündür.»

Orta öğrenim gençliğinin demokratik mücadelesi gelişiyor

Öğrenim yılı başlar başlamaz faşizan baskılara, gerici eğitim sistemine ve keyfi uygulamalara karşı birkaç lisede öğrenciler başkaldırdı. 5 devrimci arkadaşlarının atılmalarını protesto eden Darüşşafaka lisesi öğrencileri daha ikinci günden itibaren derslere girmediler. «Atılan Arkadaşlarımızı Geri İsteriz!», «Keyfi Uygulamalara Son», «Yaşasın Demokratik Lise Kavgamız.» adlı pankartlarla boykota geçtiler. Faşist idare her türlü yolla, polis baskısıyla, atma tehdidiyle, disiplin cezasıyla, çeşitli provokasyonlarla bu haklı direnişi kırmaya çalıştı; ama boşuna. Bu baskılar Darüşşafaka Lisesinin yiğit öğrencilerini yıldıramadı, boykotçu öğrencilerin büyük bir çoğunluğu direnişi sürdüreceklerini bildiriyorlar...

Paşabahçe Su Ürünleri Meslek Lisesi öğrencileri ise keyfi uygulamaları ve gerici eğitim sistemini protesto etmek amacıyla toplu direnişe geçmişlerdi. Faşizan baskılara göğüs gererek direnişlerini, haklı boykotlarını sürdüren öğrenciler 20. Ekim pazartesi günü polis zoruyla derslere sokuldular.

Öte yandan bildiri dağıtarak gerici ideolojilerini yaymak isteyen bir grup faşisti engelleyen Yedikule Lisesi öğrencileri faşist çetelerin silâhlı saldırısına uğramışlardır. İçlerinden bazıları yaralanan Yedikule'li öğrenciler bu türden faşizan baskılara pabuç bırakmıyacaklarını, demokratik Lise kavgasını yiğitçe sürdüreceklerini söylüyorlar...

Daha ilk günlerde liselerinin dertleri oldukça yoğun. MCnin eğitim anlayışına uygun olarak yapılan yeni atamalar, yani demokrat-ilerici öğretmen ve idarecilerin sürülmeleri, öğrenciler tarafından hiç de memnunlukla karşılanmamıştır. İstanbulda birçok lisenin öğrencileri yeni yöneticileri ve Millî Eğitim Bakanlığını protesto etmekte eski yönetici öğretmenlerini geri istemektedirler.

Orta Öğrenim Gençliği bu yeni dönemde demokratik haklarına sıkıca sahip çıkacağını göstermektedir. Meşru hakları olan ve yönetimde söz sahibi olmalarını sağlayacak ÖĞRENCİ BİRLİKLERİni oluşturma girişimlerinde bulunmaktadırlar. Artık ortaöğrenim gençliği Demokratik bir Lise ve çağdaş bir eğitim sistemi istemektedir ve bunun için de mücadeleye atılacaktır. İşçi sınıfının ve emekçi halkın yanında, onun bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm kavgasının safında o da DEMOKRATİK LİSE için dövüşecektir. Bizim, sosyalistler olarak görevimiz ise, onların bu kavgasının içinde yer almak, onlara destek olmak ve örgütlü mücadele içersine yönlendirmektir. Birtakım tepeden inmeci örgütlenme biçimlerini terkedip tabandan yükselen ve tüm ortaöğrenim gençliğini bünyesinde barındıracak bir örgütlenmenin temellerini atmak için uğraşalım.

ORTAOKULLARDA EĞİTİM HENÜZ BAŞLAMADI...

Ortaokul ve Lise öğrencileri bayilerde kitap bulamıyorlar. Gazeteler bayiler önündeki kuyruklardan söz ediyor. SEKA, selüloz ithal edemediği için kâğıt üretimi yavaşlamış. Tam okulların açılma dönemine rastlayan bu olay öğrencileri kitapsız ders yapmaya zorluyor. Zaten askere alınan öğretmenler henüz geri gönderilmediği için 3 dersten biri boş geçmekte. Bayramlar, sınavlar ve diğer tatillerle iyice kısaltılmış olan öğretim dönemi, bir süre daha böyle devam ederse okullarda bu yıl yine hiçbir şey öğrenmeyecek öğrenciler; bir dahaki yıla aynı kafayla başlıyacaklar. Ve burjuvazi bu sorunları ufak tefek yeniliklerle çözme yoluna gidecek, tabi sonuç aynı. Eğitim sisteminin özündeki gerilik ve çağdışılığı ortadan kaldırmak burjuvazinin elinde değildir. Bu sorun ancak kapitalizmin yıkılıp yerine sosyalizmin kurulmasıyla, emekçi halkın demokratik iktidarının gerçekleşmesiyle kökünden çözümlenecektir.

Darüşşafaka Boykotu

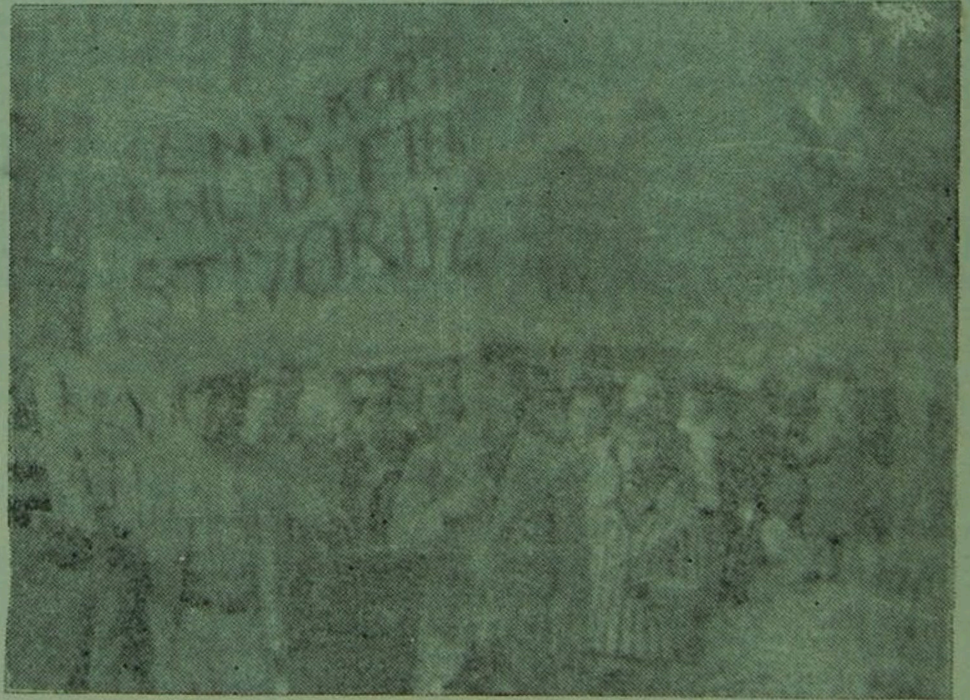
Darüşşafaka lisesinde 13 Ekim Pazartesi günü başlayan boykot, boykota katılan 285 öğrenciye bir hafta uzaklaştırma cezası verilerek sona erdirilmek istenmiştir.

Okulun tüm öğrencileri yatılı olduğundan boykot okulda kalıp derslere girmemek biçiminde oldu. İlk günü tüm lise ve orta son sınıfı öğrencileri derslere ve etüdlere girmiyerek idarenin önünde ve okulun muhtelif yerlerinde toplandılar. Bütün gün boyunca okul yöneticilerinden hiç bir tepki gelmedi, fakat aynı günün akşamı «erkekler kızları bir odaya kapattılar, ırzlarına geçiyorlar» gibi ahlâksızca bir yalanla 200'ü aşkın polis okula çağrıldı. Boykottaki öğrenciler arasındaki birliği ne kendi, ne de polis gücüyle yok edemeyen idareciler gece yarısından sabaha kadar kız öğrencilerin velilerini çağırarak, kızları belirsiz bir süre için evlerine gönderdi.

Salı günü erkek öğrenciler boykotu polis kordonu altında sürdürdüler. Akşam 22.30 da 18 öğrenci disipline çıkarılmak istendi, fakat öğrenciler haklı olarak disipline çıkmayı reddettiler. Çarşamba günü okulun atölyesinde elektrik kontağından çıkan bir kıvılcım sonucu tutuşan talaş yığını bahane edilerek itfaiye çağırıldı. Aynı gün boykota katılan tüm öğrencilerin birer hafta uzaklaştırma cezası aldıkları ve kendi istekleriyle henüz belli değildir. okuldan çıkmazlarsa polis yoluyla çıkarılacakları duyuruldu. Bunun üzerine okuldan çıkan öğrenciler, Fatih Çarşambadan Saraçhaneye kadar bir yürüyüş yaptılar ve yürüyüş boyunca «DEMOKRATİK LİSE», «5 KİŞİ ATILMAZ, BU KAVGAMIZ SON BULMAZ», «KAHROLSUN FAŞİZM» sloglanrını haykırdılar.

18 Ekim Cumartesi günü 21 öğrenci disipline çıkartıldı. 19 Ekim pazar günü velilerle yapılan basın toplantısında veliler, «idarecilerin okulu yönetmekten âciz olduklarını, öğrencilerin geleceklerini tehlikeye soktuklarını» belirttiler. 5 öğrencinin atılmasını ve 21 öğrencinin disipline çıkartılmasını protesto ettiler.

Boykot ve, okul idaresinin bu konudaki tutumu hakkında Darüşşafaka öğrencileri şöyle demektedir: «Bizim boykota gitmemizin nedeni lise birden 5 arkadaşımızı devrimci oldukları için atılmalarıdır. Elbetteki bunun yanı sıra bazı demokratik taleperimiz de vardır. Kız öğrenciler üzerinde uygulanan yoğun baskı bunlardan biridir. Fakat yöneticiler bu konuyu yanlış olarak aksettirmişler ve gazetelere «diskotek istiyorlar, kızlarla erkekler hep beraber olmak istiyorlar» gibi yanlış ve yanlış olduğu kadar da yalan haberler vererekten 5 arkadaşımızın atılmasını örtbas etme yoluna gitmişlerdir. Bizim diskotek filân istediğimiz yok. Geçen sene pop gurubu kur-

mamız için 25,000 lira verdiklerini ve bizim bunu şiddetle reddettiğimizi ne çabuk unutuyorlar. Öte yandan gazeteler «kızlar için erkekler kazan kaldırdı» gibi haberler verdi. Eğer gece yarısı kız arkadaşlarımız evlerine gönderilirse biz, elbetteki boykota yanlız devam edeceğiz. Boykotu durduracağımız mı sanılıyordu yoksa?

İdareciler birçok arkadaşı disipline çıkartarak hepimizin yürekten katıldığı bu hareketten yanlız onları sorumlu tutmak ve cezalandırmak yoluna gitmişlerdir. Fakat şunu bilsinlerki biz hiçbir arkadaşımızın okuldan atılmasına göz yummayacagız. Haklı isteklerimiz kabul edilene ve atılan 5 arkadaşımız alınana değin boykota devam edeceğiz.»

Boykottaki öğrencilerin cezaları Perşembe akşamı sona erecektir. Öte yandan cumartesi günü disipline çıkan, 21 ve salı akşamı çıkartılmak istenen 18 öğrencinin durumu

Tokat İlköğretmen Okulunda devrimcilere baskılar

Tokat İlköğretmen Okulunda devrimci öğrencilere yapılan baskılar yoğunlaşmaktadır. Okulların yeni açıldığı geçen haftalarda, 3 devrimci öğrencinin okulla ilişiği kesilmiş, 21 tanesi ise başka okullara sürgün olarak gönderilmiştir.

Yönetmelikçe yasak olan bütün işleri serbestçe yapmakta olan sermayenin eli sopalı uşakları hakkında hiç bir işlem yapılmadığı halde, devrimci öğrenciler yapmadıkları işler için idareye çağırılıp sorguya çekilmekte, tedirgin edilmektedirler. Komandoların yaptıkları tahribatlar, devrimcilere yüklenmekte, bu suçlardan beraat ettikteri halde Bakanlığa kendi bildikleri şekilde rapor gönderip devrimci arkadaşların okuldan atılmaları veya sürülmeleri sağlanmaktadır.

Örgütlenmek

üniversiteler bile açılmadan faşist çeteleri vasıtasıyla saldırılar düzenlemeye başladı. Öğrenci hareketlerinin bu şekildeki gelişiminden çıkar uman «karanlık güçlerin», daha doğrusu bir darbe ile iktidarı ele geçirmeye çalışan radikallerin ve bunların kuyruğundaki küçük burjuva sosyalistlerinin yoğun çabasıyla, «kalelerimiz elden gidiyor» yaygaraları ile, o gün işçilerle daha da sıkı bağlar kurması gereken sosyalist kadrolar, üniversite duvarları içine tekrar hapsedildi. İşçi sınıfı içinde kalıcı çalışmanın gerekliliğine inanan bir çok sosyalist «korkaklık»la itham edildi. Henüz meselenin tam bilincinde olmayan ve hâlâ öğrenci yapıları ağır basan bu kadroların da büyük bir bölümü üniversitelere döndü. Ve böylece burjuvazi, hareketi küçük burjuva radikallerinin kuyruğuna takmaya çabalayan ve halen «sosyalizm piyasasında» boy gösterebilen sosyalistlerin de yardımıyla, kısmen de olsa o gün için başarıya ulaştı.

Bugün de burjuvazi yine faşist çeteleriyle devrimci güçler üzerine üst üste saldırılar düzenliyor. Bu saldırılarda başlıca iki amacı var: Birincisi, bu şekilde, üst üste yapacağı saldırılarla, yılgınlık ve moral bozukluğu yaratmak, İkincisi ise devrimci güçleri, asıl çalışmalarından uzaklaştırıp, yanlış yönlere çekerek, kitlelerden tecrit etmektir. Burjuvazinin giriştiği bu provokasyonlara karşı, kendimizi kitlelerden tecrit eden mücadele metodlarıyla değil ama daha geniş yığınların örgütlenmesini ve onların politik eğitimlerini kolaylaştıran mücadele metodlarıyla karşı çıkmamız gerekir. Faşist saldırılara, en geniş yığınları örgütleyerek ve bizzat onlarla birlikte karşı koymalıyız.

Özellikle üniversitelerin açıldığı bu günlerde bu konuda daha da hassas olmalıyız. Çünkü gerici güçler, karanlık emellerine ulaşabilmek için özellikle daha kolay provoke edebileceğini zannettiği üniversite gençliği üzerinde oynamaktadır. Hakim sınıfların bu oyunlarını bozmak, gerici saldırılar karşısında doğabilecek her türlü yanlış eğilimi engellemenin tek yolu daha geniş öğrenci yığınlarını örgütlemek ve mücadele içine çekmektir. Ancak o zaman faşist çetelerin saldırıları boşa çıkacak, kendi karanlık emellerine, üniversiteleri alet edemiyeceklerdir.

Bugün, sosyalistlerin başlıca ve temel görevleri, işçi sınıfının örgütlenmesini ve politik eğitimini sağlamaktır. Yapacağımız her türlü her türlü mücadele metodu bunu kolaylaştırmalıdır. Bu görevi geri plana iten, mücadelenin hertürlü özel metodlarını ve diğer bütün görevlerini buna tabi kılmayı reddedenler, kaçınılmaz olarak harekete ciddi zararlar verirler. Bu konuda her türlü politik dar görüşlülük işçi sınıfı hareketinin gelişimine sadece zarar vermekle kalmaz, ama aynı zamanda gerici güçler karşısında zayıf düşmesini ve hatta yenilenmesini de getirir. Onun için çalışmanın çeşitli biçimleri arasında, çok sıkı bir işbirliğini sağlamalıyız. Çeşitli çalışma biçimlerini karşı karşıya getirmeden, bunları birbirine karıştırmadan, ama aksine birbirlerini tamamlayacak şekilde bir yol izlemeliyiz. Mücadele metodlarından birini abartarak, mücadeleyi tek boyuta indirgemek, çalışmalarımızı sekteye uğratmakla kalmayacak, fakat aynı zamanda yenilgimizi de getirecektir.

DÜNYAYI SARSAN 10 GÜNDE

	Haziran, 1917	Eylül, 1917
Mensevikler		
Bolşevikler		
	58 Üye	14 Üye
	17 Üye	30 Üye
	12 Üye	4 Üye
	11 Üye	47 Üye

PETROGRAD'DA KURUCU MECLİS SEÇİMLERİ SONUCU:

Petrograd'da on dokuz parti vardı. 30 Kasımda yayımlanan seçim sonuçları şunlar:

PARTİLER	ALDIĞI OY
Hıristiyan Demokrat	3.707
Kadet'ler	245.006
Halkçı Sosyalistler	19.109
Bolşevikler	424.027
Sosyalist Üniversalistler	158
Sosyal Demokrat ve Sosyal Devrimci Ukrayna ve Musevi İşçileri	4.219
Kadın Hakları Birliği	5.310
Sol Sosyalist Devrimciler	158.230
Sosyalist Devrimciler (oborontsi)	4.696
Halk Gelişmesi Birliği	385
Radikal Demokratlar	413
Ortodoks Kiliseleri	24.130
Yurt Kurtuluşu Kadınlar Birliği	318
Bağımsız İşçiler, Askerler, Köylüler Birliği	4.942
Hıristiyan Demokratlar (Katolikler)	14.382
Birleşik Sosyal Demokratlar	11.740
Menşevikler	17.427
Yedinstvo gurubu	1.823
Kazak Askerleri Birliği	6.712

ODTÜ

kılar artmış, Murat Emiralioğlu adlı bir öğrenci jandarma teğmeni tarafından kurşunlanmış, Haşim Ayıncak bir faşist tarafından bıçaklanmış, faşist komandolar yurtlarda silâh sıkmaya başlamışlar, ve jandarma her fısatta toplu halde öğrenci tutuklamaya başlamıştır. Ayrıca, öğrenim yılı tamamlanmışçasına, sıvnalara girmeyen öğrencileri okuldan atmak istemektedirler. Öğrenciler, taleplerini bir kez daha tekrarlayarak, eğitim yapılmamış bir dönemden sorumlu tutularak hiçbir öğrencinin okuldan atılamıyacağını, öğrencilerin yönetime ve eğitim plânlamasına katılmaları gerektiğini, yönetmeliklerin öğrenci düşmanı zihniyetle değiştirilmesinin durdurulmasını, ve öğreicilerin de katıldığı bir komisyonun yönetmelik değişikliklerini yapmasını, eğitimin kesildiği yerden başlamasını, jandarmanın okuldan çekilmesini, ve rektör Tarık Somer'in istifasını istemişlerdir.

ODTÜ öğrencilerinin bu kararlı direnişi karşısında Rektörlük bir açıklamayla geçmiş dönemin tamamlandığını ancak bu dönemde başarısız olan öğrenclerin üniversiteden uzaklaştırılmayacağını ilân etmiştir. Ancak ODTÜ öğreicileri bunun bir çözüm olmadığnıı, eski dönem tiekrarlanmadığı için, dönem sonunda yine 15000 kişinin başarısızlık nedeniyle atılacağını belirtmişler; «1974-1975 döneminin tamamlanmadığı, ODTÜ'de eğitimin 15 Mayıs'-tan bu yana yapılmadığı, bugün artık dostun düşmanın kabul ettiği bir gerçektir. ODTÜ öğrencileri 1974-1975 yaz dönemi tamamlanmadan, üniversitede %95 öğrencinin katılmadığı dönem sonu sınavlarını meşrulaştırmaya yönelik her türlü işlemi boykot edeceklerdir» diyerek; 21 Ekim'deki muafiyet sınavınıda boykot etmişler, bu sınavın ancak dönem tamamlandıktan sonra yapılabileceğini ve Rektörlüğün ve Mütevelli Heyetinin görüşme çağrılarını sürekli reddetmesine rağmen onları görüşmeye çağırdıklarını söylemişlerdir. Taleplerinin kabul edildiği bir eğitim ortamı oluşturuluncaya kadar ODTÜ'lü arkadaşlarımız direnişlerini sürdürmeye karalı olduklarını açıklamışlardır.

Ortak çalışma

geniş öğrenci kitlesini bünyesinde toplamaya çalışmalıdır.

3 — Bu örgütlenme, üniversite gençliğinin anti-fasişt ve anti-emperyalist mücadelesini yürütmeli ve bu mücadele içinde üyelerinin ve genel olarak üniversite gençliğinin demokratik bilincinin gelişmesine çalışmalı, onları eğitmelidir.

4 — Ulusal baskılara karşı çıkmalı ve buna karşı mücadele yürütmelidir. Irkçı-şoven baskılara karşı mücadele yürütmeli, ulusların ve dillerin eşitliğini savunmalıdır.

5 — Bu örgütlenme, sosyalist sisteme ve sosyalizme saygınlığı artırmalı, bu yönde çalışma göstermelidir.

6 — Bu örgütlenme, kendi temel çalışmaları dışında, gelişen kitle hareketlerinin, grev ve direnişlerin destekçisi olmalı ve en geniş öğrenci kitleleri arasında bu eylemlerin propagandasını yaparak, dayanışmayı artırmalı, emekçilerin mücadelesine onların kitlesel desteğini sağlamalıdır. Yerlerinin emekçi yığınların yanı olduğunu göstermelidir.

Bunlar, yukarıda sıraladığımız ilkeler, en genel ilkelerdir. Daha da açılabilir, detaylandırılabilir. Ayrıca, daha önce ayrıntılarıyla yazdığımız akademik mesleki örgütlerin işleyiş ilkeleri, federasyon için de geçerli olan çalışma ilkeleridir.

Biz, ancak bu en temel ilkeler etrafında gerçekten demokratik bir kitle örgütünün yaratılacağına ve bu örgütlenmenin en geniş öğrenci gençlik yığınlarının çatısı altında toplayacağına inanıyoruz.

Eğer biz, bu örgütlenmelerin demokratik olma niteliğini kavrayamazsak, kaçınılmaz olarak yanılgılara düşeriz ve yine kaçınılmaz olarak sosyalist çalışma ilkeleri ile demokratik çalışma ilkelerini birbrine karıştırırız. Bizim keskinlerimizde bunun açık örieklerini görüyoruz. Bunlardan örneğin biri: «Anti-reformist olmak (sorunlara gerçek çözümün kısa dönemli ödünlerle sağlanamıyacağına inanmak, faşizme karşı mücadelenin reformizme karşı mücadeleden ayrılmayacağını unutmamak)». (ODTÜ-DER Kurulurken, sayfa 20). Getirilen bu ilke, demokratik bir kitle örgütü için getiriliyor(!). Dikkat edelim burada iki şey birbirine karıştırılmıştır. **Birincisi**, «anti-reformist olmak» bir demokratik çalışma ilkesi değil, sosyalist bir ilkedir. **İkincisi**, eğer biz bu ilkeyi kabul edersek, kendi dışınızda sosyalistler de dahil olmak üzere hiç kimseyle çalışmamamız gerekir. O zaman bizim örgütlenmemiz, «bir parti veya sosyalist gençlik örgütü gibi çalışmamak, dar kadro örgütü olmamak» (aynı broşür) ilkesine ters düşmez mi?

Burada açıkça görülüyor ki güzel, keskin lâflarla kendi kendini aldatmaktan öteye gitmeyen, üstelik Dimitrov'un «faşizme karşı mücadele reformizme karşı mücadeleden ayrılmaz» sözünü de, burada boş bir kalıp haline getirerek tahrif etmek, olsa olsa bu çokbilmiş (!) beylerimize yaraşır.

Bugün üniversile gençliğinin en geniş antifaşist, anti-emperyalist unsurlarının, kendi akademik-demokratik talepleri doğrultusunda örgütlenmesi görevi ile karşı karşıyayız. Onun için, bu konuda her türlü yanlış örgütlenme ve çalışma anlayışlarına karşı mücadele ederek, gençliğin bu kesiminin gerçek demokratik kitle örgütlerini yaratmalıdır.

Bunun için, üniversite ve yüksek okullarda okuyan tüm ilerici-yurtseverlerin, gerçek demokratların sorumluluk üstlenmesi gerekmektedir. Çünkü şunu unutmayalım ki, bugün içinde bulunduğumuz dönemde yoğunlaşan faşist saldırılara karşı, ancak örgütlü olarak mücadele edebiliriz. Faşistlerin kitlelerden tecridini, ancak kitleleri örgütleyerek sağlayabiliriz.

URFA'DA GSB ÜZERINDEKİ BASKILAR

Urfada Sosyalist GENÇLİK gazetesi satan iki GSB üyesi, MEHMET DADİR ve AHMET KAHVECİ arkadaşlar, Polis tarafından kanunsuz bir şekilde Gözaltına alınmış, çeşitli baskı, hakaret ve dayaktan sonra ellerinden gazeteler de alınarak serbest bırakılmışlardır. Urfa GSB başkanı MEHMET POLAT «Bu tip anti demokratik uygulamalar bizi mücadelemizden alıkoyamaz, mücadelemize yılmadan devam edeceğiz» diyerek, yıldırma politikasının sökmeyeceğini belirtmiştir.

AR—FEN'de iş kazası sonunda sakatlanan işçi Alpaslan ile yapılan röportaj

— Kaç saat çalışıyorsun?

— 7.30'da başlıyor akşam 18.00'de bırakıyorum.

— Ne kadar kazanıyorsun?

— 1.200 TL. elime geçen 945 TL.

— Sendikalı mısın?

— Değilim.

— Niçin sendikalı değilsin?

— Fabrikada hiç bir girişim olmadığı için ben de sendikaya kayıt olamıyorum. Yalnız kalıyoruz.

— Sendikalı olmanın yararlarını biliyor musun?

— Bugüne kadar hiç ilgilenmedim. Bilmiyorum.

— Sigortan var mı?

— Var.

— Ne zaman sigortalı oldun?

— Ekimin birinde.

— İş kazasından önce mi?

— İş kazasından önce sigortalı olup olmadığımı bilmiyorum. İş kazası olduktan iki gün sonra sigorta kartımı aldım.

— Daha önce sigortasız olup ta iş kazası olduktan sonra patronun seni sigortalı yapması muhtemel değil mi?

— Olabilir. Kendi adamları vasıtasıyla sigortaya bildirebilir.

— Kazayı anlatır mısın?

— Preste mal çıkarırken, ayağımın altına aldığım masadan kayınca, presin pedalı düştü, tabii o sırada mal alırken parmaklarımı ezip geçti.

— Bunun nedeni ne, yani eksiklik neden oldu?

— Eksikliğin birinci sebebi, pedal yayının olmaması, ikinci sebep te işçilere maşa verilmemesi.

— Neden bu maşa verilmiyor?

— Bunun nedeni, seri ve çabuk mal çıkması için. Tabii maşa kullanırsak daha az mal çıkaracağız.

— Pedal yayı niçin eksik?

— Pedal yayının olmaması fabrikanın ihmalinden.

— Bu iş kazalarının sorumlusu kim sence?

— Bence iş kazalarının sorumlusu, direk olarak fabrika yönetimi oluyor.

— Fabrika patronu oluyor. Hiç ilgilenmiyor.

— Patron oluyor yani?

— Tabii.

— Bu tip kazaların tekerrür etmemesi için ne yapmalı sence?

— Bir kere gerekli tedbirler alınmalı. İşçilere ne yapması gerektiği öğretilmeli. Ustalar, ustabaşılar hiç ilgilenmezler. Onlar başka yerde. İşçiler çalışırlar.

— Yalnızca patron ne yapılması gerektiğini öğretince mesele hallolacak mı?

— Ne yapılması değil, aynı zamanda makinaların da denetimi lâzım. Yani fabrikaya yeni giren işçi direk prese verilebiliyor. Halbuki pres bir tecrübe ister.

— Maşa verilmemesinde patronun çıkarı olduğu belli yani?

— Tabii. Birinci sebebi bu. Maşayla bir işçi üç mal çıkarıyorsa, maşasız on mal çıkarıyor.

— Yani bir yerde bu kazaların nedeni, patronun daha ha kazanması oluyor?

— Tabii, patronun daha kazanmak istemesi oluyor.

— Buna karşı nasıl mücadele edilmeli? Patronun daha fazla kazanması nasıl önlenmeli? İş kazaları nasıl önlenmeli?

— Buna karşı toplum olarak, fabrikada çalışan işçilerin hepsinin birlik olarak bizim fabrikada bu olmuyor. mücadele etmesi lâzım. Ama Kimse de öncü olmuyor bu meseleye.

— Başından bir iş kazası geçti. Bunun acısını bizzat duydun. Yarın, öbürgün arkadaşlarının başına de böyle bir iş gelebilir. Sen bunlara yol gösteremez misin? Genç te olsalar çocuk ta olsalar onlara en azından sigortanın ne olduğunu anlatamaz mısın?

— Anlatabilirim. Ama şu durumda yani fabrikada işçilerle konuşmak lâzım. Ama vakit yok. Yani bunlarla konuşmak lâzım. Bu durumda bizden daha önce fabrikaya girmiş elemanlar var. Bizim fabrikada 15 seneden beri sigortasız çalışan adam var. Yeni işçiye biz ne yapalım. Böyle bir fikir atılımı yok. müdür veya fabrikanın patronu tarafından sendikanın gerekliliği ve sigortalı olmanın yararı anlatılmıyor. Biz de ilgilenemiyoruz. Yani bize onlarla ilgilenmek için fırsat verilmiyor. Zaten işçiler fabrikada biraraya getirilmezler. Yani konuşturulmazlar.

— Özellikle fabrika idaresi tarafından mı?

— Tabii.

— Fabrikada başka ne gibi sorunlarınız var?

— İşçiler için herşey sorun. Örneğin, yemek paydosunda fiş veriliyor yemeğe gidiyorsun. Lokantada hiç ilgilenilmiyor. Kuru fasulyenin üzerine taze fasulye yemiş gibi bir şey oluyor. Bu arada bakım diye bir şey yok. Örneğin, tuvaletler, su yok. İşçinin yüzünü yıkayacak su yok.

— Yemekler bozuk çıkıyor yani?

— Zaten yemek parasını herkes cebinden veriyormuş gibi bir şey. Fiş alıp yemeğe gidiyorsun, sana lokantada içmesuyu diye musluk suyu içiriyorlar. Mecburen. Güya musluktan su içmek yasak. Gözümüzün önünde doldurup satıyorlar.

— GSB'nin çıraklar üzerine bir kampanyası var (6 saatlik iş günü, 2 saatlik mesleki eğitim için - sendika ve sigorta hakları için - küfür, dayak, sömürü zincirini kırmak için mücadele edelim) şeklinde. Bu kampanya, genç işçilere ne sağlar? Bu kampanya hakkında ne düşünüyorsun?

— Tabii, genç işçilerin bir can garantisi oluyor. Aynı zamanda devamlı olarak çırak kalmasını engelliyor. Yani böylece bir şeyler öğrenmelerini sağlıyor. Ama siz demin bir şey söylediniz, çırakların uyanması için. Bizim fabrikaya bir afiş asılmıştı. Genç işçilerin, çırakların uyanması için. Fakat bu olmadı. Bizim fabrikanın yöneticileri bu afişi indirdiler, söktüler.

— Evet.

— Fabrikadan söküldü. Soruluncada hiç bizim fabrikada böyle bir şey oluyor mu? Yani bizim fabrikada hiç kimse zora koşulmuyor diye bir şey söylendi. İşçiler sindiriliyor, fabrikadan atılmayla. İşçiler birlik olmadığı için korkuyorlar. Beni fabrikadan atarlar diye. Küçükler ailesinin baskısından, büyükler aç kalmaktan korkuyorlar.

— Şimdi hepiniz fabrikada sigorta için bir arada yani birlik olarak arkadaşlara sigortanın faydalarını anlatsanız. Fabrika içinde olmasa bile fabrika dışında. Biz de bu meseleye katkıda bulunsak? Burada patronun baskısına karşı direniş koymak mümkün olabilir mi?

— Direniş koyma ihtimali yüzde yüz olabilir. Çünkü bundan önceki iş kazasında patrona karşı direniş yapıldı. Patron bu durumda aciz kaldı zaten. Yani meselâ o zaman şeydi, yemek paydosu konusunda. İşe başlama saatini 6.30 dan 6.00'ya aldı. Yemek süresini uzattı. Patrona bir zorlama yok. Zorlama yapılsa patron mecburen herşeyi kabul eder. Ama bunun, oradan birisi tarafından değil de, meselâ şu durumda bizim fabrikaya işçi alınıyor, ihtiyaç var. Meselâ, sendika tarafından veya bu işleri bilen biri tarafından görevlendirilip yapılsa daha iyi olur.

sosyalist

GENÇLİK

Yiğit TGT İşçileri

Bundan on gün kadar önce patron Oskayın baskı ve zulmüne karşı, sendikalaşma hareketine giriştik. Ne idi istediklerimiz?

— Şeflerin hakaretlerinden kurtulmak,

— 500 lira alan arkadaşlarımızın asgari ücret, diğerlerinin de ücretlerini tam olarak almalarını sağlamak,

— Zorunlu mesaiyi kaldırmak,

— Kanuni sosyal haklarımızı almak,

— Zalim patron Oskayın keyfi uygulamalarına son vermek. Kısacası biraz daha iyi yaşayabilmek. Bunun içinde devrimci sendikamız Tekstilde BİRLEŞTİK - ÖRGÜTLENDİK.

Ve o günden bu yana baskılar arttı. Çünkü işçilerin birliği, patronların çıkarlarına aykırı idi.

İşte bunun içindir, soyunma dolaplarını kırıp, çantalarımızı açıp, kayıt fişlerimize el koymaları,

İşte bunun içindir, arkadaşlarımızı işten atmaları,

İşte bunun içindir, faşist komando bozuntularını fabrikaya salmaları.

Ama bu baskılar bizleri yıldıracak mı? HAYIR - BİN DEFA HAYIR? Bugün artık biliyoruzki, onlar bizden korkuyorlar. Çünkü biz birliğiz. Biz olmasak onlara hayat yok. Bizim onlara ihtiyacımız yok, onların bize var.

Öyleyse daha fazla birlik ve beraberlik için İLERİ...

Kahrolsun Petronların sömürü ve zulüm saltanatı?...

Yaşasın yiğit TGT işçilerinin haklı mücadelesi...

Yaşasın işçi sınıfının özgürce sendikalaşma kavgası..

Adres: Ordu cad. 36/A G'OP Genç Sosyal Devrimciler Bir. Gaziosmanpaşa Şubesi a. Ümit Şensoy

GSB Gaziosmanpaşa Şubesi bildiriyor

Bayrampaşa / Maltepe'de bulunan TGT giyim sanayi işçileri DİSK e bağlı Tekstil sendikasında örgütlenmeye başladılar. Çoğunluğunu genç ve kadın işçilerin teşkli ettiği fabrikada, örgütlenmeyi haber alan patron, işçiler üzerine baskı yapmaya başladı. Sendikalaşmaya öncülük eden on kadar işçiyi sudan bahanelerle işten attı. Diğerleri üzerinde de yoğun baskı hareketine girişti. İşçilerin soyunma dolaplarını kırarak kayıt fişlerine el koydu. Ne var ki patron umduğunu bulamadı. İşçiler yılmadılar ve örgütlenmeye devam ederek birlik ve beraberliklerini daha bir sağlamlaştırdılar. Şu anda işyerinde bulunan 110 işçinin çoğunluğu sendikalaşmış durumda. Bu sayı her geçen gün kabarıyor. Patronun sendikadan bu kadar korkar olması, işçilerin sendikaya ve örgütlü mücadeleye olan güvenlerini arttırıyor. Çünkü artık TGT işçileri de öğrendiler ki, patronların zulüm ve sömürüsüne karşı tek başına dur diyebilmek mümkün değil.

Nitekim kendileri ile konuştuğumuz işten atılan işçiler şunları söylediler:

Recep Okumuş: Bizim gayemiz işverene karşı olan haklarımızı almak. İşçiye karşı kötü davranışlarını engellemek. Biz bunun için mücadele ediyoruz.

Nevin Kızıltaş: İşçi arkadaşların kuvvetli olmalarını, bir gün gelir mücadeledeki hakkımızı alacağımıza inanmalarını istiyorum.

Faruk Koruyan: Bizi işten atmalarından korkmuyoruz. İçerde kalanların da bundan korkmamalarını, birleşmelerini, brimizin hepimiz, hepimizin birimiz için mücadele etmelerini diliyorum.

SOSYALİST GENÇLİK

Sahibi: Baykal GÜRSOY / Sorumlu Müdür: Rafet İÇÖZ / Yönetim Yeri: Ahmet Şuayip Sok. No. 33/1, Vezneciler - İstanbul / 6 aylık abone: 20 T.L. / 1 Yıllık abone: 40 T.L. / 15 günde bir çıkar. Son baskı tarihi: 16/10/1975 / Dizgi, baskı: Arpaz Basımevi, Cağaloğlu - İstanbul / Sayı: 11 / Fiyatı: 200 Kuruş.